

Text pentru secțiunea „Fișe personalități publice”

Web/Fișe deținuți politici/Fișe de personalități publice

1. **Acterian, Arșavir (1907 – 1997)** – avocat, jurnalist și scriitor. Fost redactor-șef la revista „Vremea”. Făcea parte dintr-un grup de intelectuali care-i mai cuprindea pe Emil Cioran, Constantin Noica, Mircea Eliade sau Eugen Ionescu. A fost închis de două ori, de fiecare dată conform articolului 209 cod penal, *uneltire împotriva ordinii sociale*. Prima dată în 1949, când a fost condamnat la 3 ani de corecție, fiind eliberat la 21.02.1953 după ce trecuse prin coloniile de muncă de la Peninsula (Valea Neagră) și Castelu. A doua oară a fost arestat la 12.09.1959, condamnat de Tribunalul Militar București la 18 ani muncă silnică și eliberat la 30.07.1964 ca urmare a Decretului 411.
2. **Aftenie, Vasile (1899 – 1950)** – fost protopop al Bucureștiului, episcop greco-catolic la momentul arestării, în decembrie 1948. A fost ținut mai întâi la vila patriarhală de la Dragoslavele și la mănăstirea Căldărușani, în scopul de a fi convertit la ortodoxie. A trecut apoi prin arestul Ministerului de Interne și prin închisoarea Văcărești, unde a decedat la 9 mai 1950. Datele din fișa de deținut au fost copiate după tabelul Direcției Penitenciare, Lagăre și Colonii.
3. **Aldea, Aurel (1887 – 1949)** – general de divizie, ministru de interne în perioada 23 august – 2 noiembrie 1944. A fost arestat în mai 1946 și condamnat la muncă silnică pe viață pentru *activitate subversivă*, în procesul „Sumanele Negre”. Decedat la 17 octombrie 1949 la Aiud. Cauza decesului care apare în fișa de deținut este *miocardita cronică*.
4. **Anania, Valeriu (Bartolomeu) (1921 -)** – teolog și ierarh ortodox. A fost secretar particular al Patriarhului Justinian Marina și director al Bibliotecii Patriarhale din București. În prezent este mitropolit al Mitropoliei Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului. A fost arestat la 14 iunie 1958 de Regionala M.A.I. Ploiești și condamnat de către Tribunalul Militar București prin hotărârea

493/1959 la 25 de ani muncă silnică pentru *uneltire*, conform articolului 209 cod penal. A trecut prin arestul de la Ploiești, și prin penitenciarele Jilava, Pitești și Aiud. A fost eliberat la 1 august 1964, fiind grațiat prin Decretul 411.

5. **Antonescu, Maria (1892 – 1964)** – soția mareșalului Ion Antonescu. Prima oară a fost arestată imediat după 23 august 1944 și reținută până după procesul mareșalului, o perioadă în U.R.S.S., la închisoarea Lubianka a N.K.V.D.-ului și apoi la închisoarea militară Malmaison din București. A fost arestată a doua oară în 1950 cu adresa nr. 41798/50 și internată prin decizia administrativă nr. 334/951 la închisoarea de femei Mislea cu o pedeapsă de 24 de luni. Ulterior, durata internării a fost majorată cu 60 de luni prin decizia nr. 559/953, pedeapsa trebuind să expire la 10 august 1958. În 27 octombrie 1954 a fost ridicată de către Securitatea Regiunii București pe baza unui ordin de predare a sa către M.A.I. și depusă cu domiciliu obligatoriu în Bărăgan, unde a și murit în 1964.
6. **Argetoianu, Constantin (1871 – 1955)** – diplomat de carieră și om politic. A fost șeful delegației române la preliminariile de pace de la Buftea din 1918. Senator și ministru (de Justiție, de Finanțe, de Interne, al Agriculturii și al Industriilor) în mai multe guverne. A fost cel care, în calitate de ministru de Interne (iun. 1920 – decembrie 1921), a ordonat arestarea participanților la congresul de constituire a Partidului Comunist Român, din mai 1921. Consilier regal și prim-ministru liberal în perioada 28 septembrie – 23 noiembrie 1939. A fost arestat în mai 1950 (lotul reținut în așa-numita „noapte a demnitarilor”) și depus la penitenciarul Sighet, camera 12, fără a avea condamnare. Conform fișei de deținut, a decedat la 6 februarie 1955.
7. **Arnăutoiu, Petre (1926 – 1959)** – agricultor. A condus împreună cu fratele său Toma mișcarea de rezistență anticomunistă „Haiducii Muscelului”, după retragerea lui Gheorghe Arsenescu. A fost arestat de la 20 mai 1958 de Securitatea Pitești (U.M. 0336) și condamnat la moarte. Aceasta s-a pronunțat pentru *acte de teroare*, conform articolului 207 cod penal, de către Tribunalul Regiunii a II-a Militare prin hotărârea judecătorească nr. 107/19.05.1959. A fost executat la penitenciarul Jilava la 18 iulie 1959. Interesant este faptul că în fișa sa de deținut apare și o decizie, cu numărul 86014/21.07.1959, ulterioară executării pedepsei,

prin care Prezidiul Marii Adunări Naționale respingea cererea de comutare a pedepsei.

8. **Arnăutoiu, Toma (1921 – 1959)** – locotenent de cavalerie. Inițiator, alături de Gheorghe Arsenescu, al mișcării de rezistență anticomunistă „Haiducii Muscelului”, a cărei conducere o va prelua după retragerea acestuia. La fel ca și fratele său, a fost arestat pe 20 mai 1958 de Securitatea Pitești. Condamnarea la moarte s-a făcut prin aceeași sentință și pentru aceleași fapte ca și în cazul lui Petre Arnăutoiu, iar sentința a fost executată în aceeași zi. Și lui i-a fost respinsă comutarea pedepsei de către Prezidiul M.A.N.
9. **Arsenescu, Gheorghe (1907 – 1962)** – locotenent-colonel. Fost șef al biroului de operații al Diviziei 20 Vânători de Munte. Rănit în Crimeea, a fost decorat cu ordinul „Steaua României”. La finalul războiului a fost șeful Comisiei județene Muscel pentru aplicarea armistițiului. În 1948 a pus bazele celui mai bine organizat grup al mișcării anticomuniste din zona de sud a Munților Făgăraș. A fost arestat de Securitatea Pitești la 1 februarie 1960. A fost ținut în anchetă doi ani, timp în care a trecut prin spitalul de psihiatrie Poiana Mare – Dolj și prin penitenciarele Văcărești și Jilava. Prin sentința 11/1962 a fost condamnat la moarte de către Tribunalul Regiunii Militare București pentru *acte de teroare*, conform articolului 207 cod penal. A fost executat la 29 mai 1962 la penitenciarul Jilava, decesul fiind înregistrat la sfatul popular al comunei Jilava sub nr. 18/30.05.1962.
10. **Balotă, Nicolae (1925 -)** – scriitor și critic literar, profesor universitar. Colaborator al postului de radio „Europa Liberă”. Prima oară a fost arestat și anchetat timp de o jumătate de an în 1949. A fost arestat apoi la 2 ianuarie 1956 și condamnat de Tribunalul Militar București prin sentința nr. 759/956 la 7 ani corecție pentru *agitație publică*, conform articolului 327 cod penal. A trecut prin penitenciarele Făgăraș, Jilava, Gherla, Pitești și Dej. A fost eliberat la termen, la 31 decembrie 1962, și trimis în domiciliu obligatoriu la Lățești, în Bărăgan.
11. **Băcanu, Petre Mihai (1941 -)** – jurnalist. În perioada 1970 – 1988 a fost redactor la cotidianul „România Liberă”. Spre sfârșitul anilor '80 a pus bazele unui grup disident, „Alianța R”, care, între altele, a înființat o tipografie clandestină unde se

edita ziarul „România”. A fost arestat preventiv pe baza mandatului nr. 37/p/25.03.1989, emis de Procuratura Generală, pentru *speculă*, conform articolului 295 cod penal. Condamnarea a fost pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 prin hotărârea 280/1989, care prevedea o pedeapsă de 6 ani și 6 luni închisoare, cu începere de la data reținerii. Reținerea și încarcerarea s-au făcut la penitenciarul Jilava. La 5 decembrie 1989 a fost ridicat de către U.M. 0676 pentru cercetări conform adresei D/S/299495/89. A fost eliberat pe 22 decembrie 1989.

12. **Bălăcioiu, Ecaterina (1887 – 1960)** – profesor, soția criticului literar Eugen Lovinescu și mama Monicăi Lovinescu. A fost arestată la 23 mai 1958 și condamnată de Tribunalul Militar al Regiunii a II-a București prin sentința nr. 28/1958 la 18 ani temniță grea pentru *discuții dușmănoase împotriva R.P.R.*, conform articolului 209, punctul 2, literele a și b din codul penal. A fost închisă la penitenciarul Jilava și apoi mutată la Văcărești, unde a decedat la 7 iunie 1960.
13. **Bălan, Ioan (1880 – 1959)** – protopop al Bucureștiului și episcop greco-catolic al Diocezei Lugojului. Ca și Vasile Aftenie, a fost arestat în 1948 împreună cu toți prelații greco-catolici, după interzicerea Bisericii Române Unite cu Roma. Internat la Dragoslavele și apoi la Căldărușani, a fost trimis la penitenciarul Sighet în 1950, după ce tentativele de convertire au eșuat. La 4 ianuarie 1955 a fost trimis în domiciliu obligatoriu la Curtea de Argeș, iar de aici la mănăstirea Ciorogârla, unde a murit în august 1959.
14. **Beldeanu, Oliviu (1924 – 1960)** – sculptor. Unul din liderii organizației de tineret a Partidului Național Țărănesc. Șeful grupului care a atacat Legația R.P.R. de la Berna în noaptea de 14 februarie 1955. A fost răpit din Berlinul de Est la 31 august 1958 de o grupă operativă a Direcției I (Direcția de Informații Externe) a Departamentului Securității Statului, condusă de colonelul Aurel Moiş, adjunctul șefului D.I.E. (în fișa de deținut apare indicativul 123/H). La operațiune a mai participat și Nicolae Doicaru, viitorul șef al D.I.E. A fost condamnat la moarte de către Tribunalul Militar al Regiunii a II-a București prin sentința nr. 202/31.10.1959 pentru *trădare*, conform articolului 194, alineatul 4 din codul penal al R.P.R. Execuția s-a produs în aceeași zi în care a fost depus la

penitenciarul Jilava, 18 februarie 1960. Decesul a fost înregistrat la sfatul popular al comunei Jilava cu nr. 12/20.02.1960.

15. **Bentoiu, Aurelian (1892 – 1962)** – avocat și om politic. Deputat liberal și ministru al Justiției în perioada 30 noiembrie 1939 – 10 mai 1940. A trecut prin două perioade de arest. Mai întâi a fost internat prin decizie administrativă la 31 octombrie 1948. Abia șase ani mai târziu a fost emis mandatul de arestare nr. 22/C/1954 pe numele său, pentru infracțiunea de *uneltire*, conform articolului 209 cod penal. A fost eliberat la 13 iulie 1956 conform adresei nr. 6792/56 a Tribunalului Regiunii a II-a Militare București. La 10 noiembrie 1957 a fost arestat din nou, pentru aceeași infracțiune, și condamnat de Tribunalul Militar București la 25 de ani temniță grea prin hotărârea 661/58. A fost întemnițat la Sighet, Galați, Jilava și Văcărești. A murit la 27 iunie 1962 în penitenciarul Jilava, decesul fiind înregistrat la Sfatul Popular al Comunei Jilava sub nr. 19/29.06.1962.
16. **Benvenisti, Mișu (1902 – ?)** - avocat. Fost președinte al Asociației Tineretului Sionist din România și vicepreședinte al Partidului Evreiesc. Din 1941 a fost președintele Executivei Sioniste din România. Ulterior, după emigrare, a ajuns ambasador al Israelului în Elveția. Se pare că a fost arestat încă din august 1950 și supus anchetelor vreme de aproape patru ani. A fost condamnat de către Tribunalul Militar Teritorial București prin sentința nr. 258/1954 la muncă silnică pe viață pentru *crimă de înaltă trădare* („A dat informații din R.P.R. despre viața politică și administrativă statului Israelit și activitate sionistă”), conform articolului 191 cod penal. A trecut prin penitenciarele Jilava și Văcărești. A fost eliberat prin decretul 166/14.04.1956 al Prezidiului Marii Adunări Naționale.
17. **Blank, Aristide (1883 – 1960)** – bancher și scriitor. Fiul lui Mauriciu Blank, unul dintre fondatorii celei mai importante bănci private românești din perioada regatului, Marmorosch, Blank et Co., ulterior conducător al acesteia. Mare industriaș interbelic și unul dintre apropiații regelui Carol al II-lea. Fondator al liniei aeriene Paris-București și al editurii „Cultura Națională”, a fost proprietarul ziarelor „Dimineața” și „Adevărul”. A fost arestat la 30 septembrie 1952 și condamnat de către Tribunalul Militar București prin sentința nr. 334/1953 la 20

de ani temniță grea pentru *crimă de înaltă trădare* („În 1944 a furnizat informații S.U.A.”), conform articolelor 190 și 191 cod penal. A trecut prin arestul Procuraturii Militare București și prin penitenciarele Jilava și Pitești. A fost eliberat la 29 aprilie 1955 conform adresei nr. 13576 a Tribunalului Militar Teritorial București, produsă în urma rejudicării și achitării.

18. **Boilă, Matei (1926 –)** - membru P.N.Ț. din 1945 și activist al Mișcării studenților anticomuniști. Preot greco-catolic din 1977. După 1990 a fost senator țăranist și vicar al Clujului. A fost arestat în 1947 timp de câteva săptămâni, după care a trăit ascuns vreme de doi ani. La 14 decembrie 1952 este arestat din nou și trimis la Capul Midia, pentru o condamnare de un an și trei luni. În mai 1953 ajunge în penitenciarul Jilava, fiind depus cu mandatul de arestare nr. 87/1953 pentru *uneltire contra ordinii sociale* (art. 209 cod penal). Din fișe reiese că la 1 ianuarie 1956 a fost arestat din nou cu mandatul nr. 10/B/1956 pentru *agitație publică* și condamnat de către Tribunalul București prin sentința nr. 759/1956 la 10 corecție. A mai trecut prin penitenciarele Gherla, Galați și Botoșani și prin colonia de la Salcia. A fost grațiat la 29 iulie 1964 ca urmare a Decretului 411.
19. **Boldur-Lătescu, Gheorghe (1929 –)** prof. univ. dr. în economie, inginer și scriitor. Cadru universitar al Academiei de Studii Economice București. A fost arestat în 1949 și condamnat prin sentința nr. 1287/950 de către Tribunalul București pentru *crimă de surpare a ordinii constituționale* conform articolelor 207 și 208 cod penal la 2 ani degradarea socială. Descrierea faptei era „tentativă de plecare în munți pentru rezistență”. A trecut prin penitenciarele Jilava și Pitești, și prin colonia de la Periprava. A fost eliberat la 12 mai 1951 în baza Adresei nr. 30448/951.
20. **Brătianu, Constantin (Bebe) C. (1887 – 1956)** – doctor în drept și om politic. Deputat și Ministru al Producției de Război (4.11.1944 – 6.12.1944). A fost secretarul general al delegației române la Conferința de Pace de la Paris din 1919, iar venirea comuniștilor la putere l-a găsit în funcția de secretar general al Partidului Național Liberal. A fost arestat la 6 mai 1950 (care în memorialistica de mai târziu va rămâne sub denumirea de „noaptea demnitarilor”) de către Direcția a 2-a a Procuraturii Generale cu mandatul nr. 20/C/01.09.1954 (!). Fapta de care era

învinuit a fost *activitatea intensă împotriva clasei muncitoare* desfășurată în timpul „regimului burghezo-moșieresc”, iar articolul invocat a fost 193 cod penal. În fișe nu există decizie judecătorească de condamnare. A fost anchetat la Ministerul de Interne și Malmaison, și deținut la Văcărești și Sighet. Pe 30 noiembrie 1956 a fost trimis de la Sighet la Văcărești, însă a murit la 21 ianuarie 1956 în spitalul Colțea. Certificatul de deces are seria M.C. și nr. 370555.

21. **Brătianu, Gheorghe I. (1898 – 1953)** – istoric și om politic. Profesor universitar și academician. Este fiul lui Ion I.C. (Ionel) Brătianu. A fost arestat la 6 mai 1950 („noaptea demnitarilor”) și întemnițat la Sighet fără să fi fost judecat și condamnat în prealabil. A murit în penitenciar la 27 aprilie 1953, actul de deces având seria M.C. și nr. 370581. Decesul a fost înregistrat la Sfatul Popular Sighet sub nr. 131/20.07.1957 (!).
22. **Calciu-Dumitreasa, Gheorghe (1925 – 2006)** – preot ortodox și disident. A participat la organizarea Sindicatului Liber al Oamenilor Muncii din România în 1977, iar în anii 80 a protestat împotriva demolării bisericilor. A fost arestat în mai 1948, atunci când era student la medicină, pentru *activitate legionară* („activitate contra clasei muncitoare”, art. 193 cod penal) înainte de 23 august 1944. Prin sentința nr. 148/1949 a fost condamnat de către Tribunalul Militar București la 8 ani temniță grea pentru *uneltire*, conform art. 209 cod penal. A fost implicat în procesul „reeducării” de la Pitești, fiind judecat și condamnat în 1957 în lotul torționarilor, prin sentința nr. 155 a Tribunalului Regiunii a II-a Militare București, la 15 ani muncă silnică, pentru *crimă de uneltire*. A fost eliberat la 18 mai 1963 cu mențiunea „expirarea pedepsei” și trimis în domiciliu obligatoriu. A mai fost arestat încă o dată, în 1977, și condamnat la 10 ani de închisoare, însă a fost eliberat în 1984 și lăsat să emigreze în S.U.A. ca urmare a protestelor internaționale.
23. **Cancicov, Mircea (1884 - 1959)** – economist și om politic liberal. Profesor universitar și membru de onoare al Academiei Române. A fost ministru de Finanțe în 1937 și ministru de Justiție în perioada martie 1938 – ianuarie 1940. A fost arestat la 5 octombrie 1946 și condamnat de către Curtea Supremă prin sentința nr. 1510/1948 la 20 de ani temniță grea pentru *crimă de război*. În descrierea faptului

se arată că „fiind ministru de Finanțe, a luat parte la alăturarea României cu Germania, vânzându-se bunurile țării și a contribuit la începerea războiului”. A trecut prin penitenciarele Văcărești, Aiud și Râmnicu Sărat, unde a decedat în ziua de Crăciun a anului 1959.

24. **Caracostea, Dumitru (1879 – 1964)** – filolog, critic și istoric literar. Profesor universitar și membru al Academiei Române, fost elev al lui Titu Maiorescu. A fost ministru al Educației Naționale. Arestat la 5 mai 1950 în cel mai important lot de foști demnitari și oameni publici ai fostelor regimuri („noaptea demnitarilor”), a fost trimis la penitenciarul Sighet. Avea 71 de ani, iar fișa de penitenciar enumera un lung șir de afecțiuni, căpătate probabil în detenție: „insomnii grele, bronșită cronică, tahicardie”. Ca și în cazul celorlalți demnitari arestați în același lot, rubricile privind mandatul de arestare, sentința judecătorească și pedeapsa sunt goale.
25. **Carandino, Nicolae (1905 – 1996)** – scriitor, publicist și om politic țărănist. A fost director al Teatrului Național, vice-președinte al Uniunii Jurnaliștilor și unul dintre apropiații lui Iuliu Maniu. În perioada 1944-1947 a fost directorul organului de presă țărănist, *Dreptatea*. A fost unul dintre cei patru membri ai conducerii P.N.Ț. aleși de Iuliu Maniu pentru a părăsi țara în scopul creării unui nucleu al rezistenței românești în Occident. A fost arestat la 14 iulie 1947 în urma incidentului de la Tămădău, când a încercat să fugă din țară, pe baza mandatului de arestare nr. 105491. Condamnarea a fost pronunțată de Tribunalul Militar al Regiunii a II-a București, prin sentința nr. 1988/11.11.1947, pentru *complot și trădare* (art. 184 și 207 cod penal). Pedeapsa a fost de 6 ani temniță grea. A fost întemnițat la Galați și Sighet (camera 51). Șapte ani mai târziu, prin Ordinul nr. 007i789/10.06.1954 i s-a stabilit domiciliu obligatoriu în comuna Rubla-Bărăgan, unde a fost transferat la 14 iunie.
26. **Carianopol, Virgil (1908 – 1984)** – poet. A fost arestat la 10 noiembrie 1956 de către Direcția Anchete din M.A.I. pentru *uneltire contra ordinii sociale*, conform art. 195 cod penal. Motivul real era frecventarea unui cerc literar care se desfășura în casa soției lui Pamfil Șeicaru. A fost condamnat de către Tribunalul Militar București prin sentința nr. 474/1957 pentru *agitație publică*, conform articolului

327 cod penal, la 5 ani închisoare corecțională. A trecut prin penitenciarele Jilava, Aiud și Galați, și prin colonia de muncă de la Periprava. A fost eliberat la 8 noiembrie 1963 la termen.

27. **Cădere, Victor (1891 – ?)** – doctor în drept, profesor universitar la Facultatea din Cluj și diplomat de carieră. A făcut parte din delegația României la Conferința de Pace de la Paris din 1919 și a fost șeful Misiunii Militare Române din Extremul Orient (1920-1921). Ca diplomat a reprezentat țara la Varșovia, Belgrad și Lisabona. Între altele, a fost secretar general în Ministerul de Interne și rezident regal în Ținutul Dunărea de Jos. A fost arestat la 7 octombrie 1952 și internat de către D.G.S.S. prin ordinul nr. 60107/1952 pentru *spionaj și legături cu străinătatea*, deoarece sub guvernul Antonescu fusese ministru plenipotențiar în Portugalia. Abia în 1956 Tribunalul Militar al Regiunii a II-a București a emis sentința 1332 prin care era condamnat la 5 ani închisoare, pentru care s-a dispus însă neexecutarea. A fost închis la Jilava și Sighet. A fost eliberat la 20 septembrie 1956.
28. **Câmpeanu, Radu (1922 -)** – avocat, fost președinte al Tineretului Național Liberal. A fost conducătorul comitetului studențesc de organizare a manifestației anticomuniste de la 8 noiembrie 1945. După 1989 a fost președintele P.N.L. și candidat la președinția României. A fost internat prin decizia 169/1950 pentru 12 luni, motivul fiind apartenența în trecut la P.N.L. A fost ținut închis până la 19 august 1953, atunci când i s-a stabilit domiciliu forțat. A trecut prin penitenciarele Craiova și Ghencea, și prin coloniile Bragadiru, Popești-Leordeni și Capul Midia.
29. **Chinez, Tit Liviu (1904 – 1955)** – preot greco-catolic și profesor, doctor în filozofie. Rector al Academiei Teologice „Preasfânta Treime” din Blaj și protopop al Bucureștiului. A fost hirotonisit episcop în prizonieratul de la Căldărușani, în decembrie 1949. A avut aceeași soartă ca și ceilalți ierarhi greco-catolici, fiind arestat în octombrie 1948, în lotul preoților, și ținut mai mulți ani în prizonierat la Mănăstirea Neamț, la Căldărușani și la Dragoslavele cu scopul de a fi convertit la ortodoxie. A fost închis la Sighet, la camera 44, unde a și murit la 15 ianuarie 1955. Fișa de deținut înregistrează starea sănătății sale în penitenciarul Sighet: „cord, T.B.C., colită, hernie, hemoroizi, auzul defectuos (operat)”.

30. **Codreanu-Zelea, Decebal (1913 – 1967)** – avocat, fratele lui Corneliu Zelea-Codreanu. A fost arestat în 1948 și internat cu Ordinul nr. 52/50852/1949. Un nou ordin de internare este din mai 1951, pentru 24 de luni. Abia în 1958 găsim o sentință judecătorească pe numele său, pentru legionarism, prin care este condamnat la 60 de luni închisoare. A trecut prin penitenciarele Văcărești și Aiud, și coloniile de la Periprava, Mărgineni, Culmea și Ocnele Mari. A fost eliberat la 12 septembrie 1963 de la Periprava, ca urmare a expirării pedepsei.
31. **Constante, Lena (1909 – 2005)** – artist plastic și etnolog. A fost unul dintre discipolii lui Dimitrie Gusti și soția directorului Arhivei de Folclor, Harry Brauner. Apropiată a lui Lucrețiu Pătrășcanu, a fost implicată în procesul în care acesta a fost condamnat. A fost arestată în 1948, ținută în anchetă mai mulți ani și condamnată prin sentința nr. 49/14.04.1954 la 12 ani muncă silnică pentru crimă de înaltă trădare. A fost închisă la Dumbrăveni și Miercurea Ciuc și eliberată la expirarea pedepsei în 14 septembrie 1961.
32. **Constantin-Petrescu, Titel (1888 – 1956)** – avocat și om politic. Fondator al Ligii Drepturilor Omului (1923) și unul din liderii social-democrației românești. Președinte al Partidului Social-Democrat din România (1943-1946) și ministru-secretar de stat în primul guvern Sănătescu (reprezentant al PSD în guvernul de uniune format după 23 august 1944). În decembrie 1945 a refuzat fuziunea cu comuniștii, punând bazele Partidului Social-Democrat Independent. A fost arestat la 5 mai 1948 și internat prin decizie administrativă, fără a exista sentință de condamnare pe numele său. Abia la 17 iunie 1952 a fost dată o notificare a Tribunalului Militar București care prevedea temniță pe viață, în dreptul infracțiunii fiind trecut: „capul complotului contra Republicii de Democrație Populară și fost ministru secretar de stat”. A trecut prin penitenciarele Jilava, Sighet (camera 53) și Râmnicu Sărat. Se pare că a fost eliberat în septembrie 1955.
33. **Coposu, Cornel (1914 – 1995)** – jurist și om politic țărănist. Fost secretar personal și secretar politic al lui Iuliu Maniu. În perioada 23 august – 6 noiembrie 1944 a fost director de cabinet la Președinția Consiliului de Miniștri, iar în 1946 a devenit secretar general-adjunct al P.N.Ț. Decorat cu „Legiunea de Onoare” a

Franței, a fost președinte al P.N.Ț.C.D. în perioada 1989-1995. A fost arestat la 14 iulie 1947 și internat, asemenea întregii conduceri a P.N.Ț. În fișa de deținut găsim sentința nr. 876/1955 a Tribunalului Militar București prin care este condamnat la 15 închisoare pentru „activitate intensă contra clasei muncitoare”. A trecut prin închisorile militare Malmaison și Uranus, prin penitenciarele Văcărești, Pitești, Craiova, Jilava, Gherla, Aiud, Sighet și Râmnicu Sărat, și prin lagărele Ghencea, Canal și Popești-Leordeni. A fost eliberat la 9 iulie 1962 și i s-a stabilit domiciliu obligatoriu în comuna Rubla, lângă Brăila.

34. **Crainic, Nichifor (1889 – 1972)** – poet, publicist și profesor, pe numele său real Ion Dobre. Unul dintre cei mai importanți oameni de cultură din perioada interbelică, a fost inițiatorul curentului gândirist, ca director al revistei „Gândirea”. Laureat al Premiului Național de Poezie (1930) și Membru al Academiei Române (1940). A fost deputat și ministru al Propagandei în guvernele mareșalului Antonescu (1941). A fost condamnat la „detențiune grea pe viață” încă din 1945 prin sentința nr. 2 din 4 iunie, fiind învinuit de „crimă de război”, dar nu a fost arestat decât la 23 iulie 1947, când s-a predat singur. A trecut prin penitenciarele Văcărești, Jilava și Aiud. A fost eliberat la 24 aprilie 1962 conform Deciziei 293.
35. **Cristescu, Gheorghe (1882 – 1973)** – plăpumar. Unul din liderii mișcării social-democrate în primul deceniu al secolului al XX-lea. Liderul socialiștilor din Vechiul Regat pe parcursul Primului Război Mondial. Deputat în primul Parlament al României Mari. A fost liderul delegației Partidului Socialist care a semnat la Moscova, în decembrie 1920, afilierea necondiționată la Komintern și primul secretar-general al Partidului Comunist Român (octombrie 1922 – octombrie 1924). Exclus din partid în 1926, rămâne social-democrat și un apropiat al lui Constantin Titel-Petrescu. A fost internat la Canal în 1947, 1950 și 1951. Prin Decizia 4/1952 a fost internat de către D.G.S.S. Călimănești, începând cu 16 august, pentru o pedeapsă de 60 de luni. A mai trecut prin penitenciarul Pitești și coloniile de la Periprava și Valea Neagră (Peninsula). Deși în fișa de deținut data eliberării apare ca fiind 25 aprilie 1953, se pare că a fost eliberat abia în 1956. Cert este că în anul 1956, un raport al Securității de la înmormântarea lui Constantin Titel-Petrescu îl menționează printre cei prezenți. A fost „recuperat”

de Nicolae Ceaușescu și îngropat în Pantheonul comunist din Parcul Carol, de unde rămășițele i-au fost luate de familie după 1990.